

פרשת אמור – שישי

(לג) וידבר יהוה אל־מֹשֶׁה לג ומליל יי, עם מֹשֶׁה לאמר:

(לד) דִּבֶּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לאמר בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה חַג הַסֻּכּוֹת שִׁבְעַת יָמִים לַיהוָה:

(לה) בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי מִקְרָא־קֹדֶשׁ כָּל־מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ:

רש"י א מִקְרָא־קֹדֶשׁ: [ביום הכפורים] קדשהו בכסות נקיה ובתפלה ובשאר ימים טובים – במאכל ובמשתה ובכסות נקיה ובתפלה:

(לו) שִׁבְעַת יָמִים תִּקְרְיֻבּוּ אִשָּׁה לַיהוָה בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי מִקְרָא־קֹדֶשׁ יְהִי לָכֶם וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה עֲצֶרֶת הוּא כָּל־מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ:

רש"י א עֲצֶרֶת הוּא: עֲצֶרֶתִי אֲתֹכֶם אֲצִלִּי כְּמֶלֶךְ שְׁזָמַן אֶת בְּנָיו לְסַעֲדָה לְכָךְ וְכָךְ יָמִים. כִּיּוֹן שֶׁהִגִּיעַ זְמַן לַהֲפֹטֵר, אָמַר: בְּנִי, בְּבִקְשָׁה מִכֶּם, עֲכָבוּ עִמִּי עוֹד יוֹם אֶחָד, קֶשֶׁה עָלַי פְּרֻדְתְּכֶם. כָּל־מְלֹאכֶת עֲבֹדָה: אִפְלוּ מְלֹאכָה שֶׁהִיא עֲבֹדָה לָכֶם, שָׁאֵם לֹא תַעֲשׂוּהָ, יֵשׁ חֲסָרוֹן כִּיס בְּדַבָּר. לֹא תַעֲשׂוּ: יָכוֹל, אֵף חָלוּ שֶׁל מוֹעֵד יֵהָא אֲסוּר בְּמְלֹאכֶת עֲבֹדָה? תִּלְמֹד לֹאמַר: "הוּא":

(לז) אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְהוָה אֲשֶׁר־תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ לְהִקְרִיב אִשָּׁה לַיהוָה עֹלָה וּמִנְחָה זֶבַח וְנִסְכִּים דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ:

רש"י א עֹלָה וּמִנְחָה: מִנְחַת נִסְכִּים הִקְרַבָה עִם הָעוֹלָה. דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ: חֹק הַקְּצוּב בְּחֻמֶּשׁ הַפְּקוּדִים'. דְּבַר יוֹם־בְּיוֹמוֹ: הָא אֵם עָבַר יוֹמוֹ, בָּטַל קִרְבָּנוֹ:

(לח) מִלֵּבד שַׁבָּתַת יְהוָה וּמִלֵּבד מַתְּנוּתֵיכֶם וּמִלֵּבד כָּל־נִדְרֵיכֶם וּמִלֵּבד כָּל־נִדְבַתֵיכֶם אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לַיהוָה:

(לט) אֵךְ בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַסְפְּכֶם אֶת־תְּבוּאֹת הָאָרֶץ תִּחְגּוּ אֶת־חַג־יְהוָה שִׁבְעַת יָמִים בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן שַׁבָּתוֹן וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי שַׁבָּתוֹן:

רש"י א אֵךְ בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם . . . תִּחְגּוּ: קִרְבֵּן שְׁלָמִים לַחֲגִיגָה. יָכוֹל, תִּדְחָה אֶת הַשַּׁבָּת? תִּלְמֹד לֹאמַר: "אך", הוֹאִיל וַיֵּשׁ לָהּ תִּשְׁלוּמִין כָּל שַׁבָּעָה. בְּאַסְפְּכֶם אֶת־תְּבוּאֹת הָאָרֶץ: שִׁיָּהָ חֹדֶשׁ שְׁבִיעִי זֶה בָּא בְּזִמְנָא אֲסִיפָה. מִכָּאן, שְׁנַצְטוּ לַעֲבֹר אֶת הַשָּׁנִים, שָׁאֵם אֵין הָעֲבוּר, פְּעָמִים שֶׁהוּא בְּאַמְצַע הַקִּיץ, אוֹ הַחֹרֶף. תִּחְגּוּ: שְׁלָמִי חֲגִיגָה. שִׁבְעַת יָמִים: אִם לֹא הִבִּיא בָּזָה, יָבִיא בָּזָה. יָכוֹל, יֵהָא מְבִיאֵן כָּל שַׁבָּעָה? תִּלְמֹד לֹאמַר: וְחִגְתֶּם אֹתוֹ, יוֹם אֶחָד בְּמִשְׁמַע וְלֹא יוֹתֵר. וְלָמָּה נֶאֱמַר "שַׁבָּעָה"? לַתִּשְׁלוּמִין:

(מ) וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר כַּפֹּת תְּמָרִים וְעֵנָף וְעֵץ־עָבֹת וְעֵרְבֵי־נַחַל וּשְׂמַחְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם שִׁבְעַת יָמִים:

רש"י א פְּרִי עֵץ הָדָר: עֵץ שֶׁטַעַם עֲצוֹ וּפְרִיו שׁוּה. הָדָר: הָדָר בְּאִילָנוֹ מִשְׁנָה לְשָׁנָה וְזֶהוּ אֶתְרוֹג. כַּפֹּת תְּמָרִים: חֲסֵר וו; לָמַד, שְׁאִינָה אֵלָא אַחַת. וְעֵנָף עֵץ־עָבֹת: שֶׁעֲנָפָיו קְלוּעִים כַּעֲבוֹתוֹת וְכַחֲבָלִים, וְזֶהוּ הָדָס הָעָשׂוּי כְּמִין קָלִיעָה

(מא) וְחִגְתֶּם אֹתוֹ חַג לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים בַּשָּׁנָה חֲקַת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי תִּחְגּוּ אֹתוֹ:

(מב) בַּסֻּכּוֹת תֵּשְׁבוּ שִׁבְעַת יָמִים כָּל־הָאֲזָרָח בְּיִשְׂרָאֵל יֵשְׁבוּ בַּסֻּכּוֹת:

רש"י א הָאֲזָרָח: זֶה אֲזָרָח. בְּיִשְׂרָאֵל: (ת"כ) לְרַבּוֹת אֶת הַגֵּרִים:

(מג) לְמַעַן יִדְעוּ דֹרֹתֵיכֶם כִּי בַּסֻּכּוֹת הוֹשַׁבְתִּי אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהוֹצִיאִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

רש"י א כִּי בַּסֻּכּוֹת הוֹשַׁבְתִּי: עֲנִנִי כְּבוֹד:

(מד) וידבר מֹשֶׁה אֶת־מֹעֲדֵי יְהוָה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

מד ומליל משה, ית סדר מועדיא די, ואליפנון לבני, ישראל.

לד מליל עם בני ישראל, למימר: בחמישת עשר יומא, לירחא שביעאה הדין, חגא דמטליא שבעא יומין, קדם יי.

לה ביומא קדמאה, מערע קדיש; כל עבדת פלחן, לא תעבדון.

לו שבעא יומין, תקרבון קרבנא קדם יי; ביומא תמינאה מערע קדיש יהי לכון ותקרבון קרבנא קדם יי, כנישין תהון כל עבדת פלחן, לא תעבדון.

לז אלן מועדיא די, דתערעון תהון מערעי קדיש: לקרבא קרבנא קדם יי, עלתא ומנחתא נכסת קדשין ונסוכין פתגם יום ביומיה.

לח בר משביא די; ובר ממתנתכון, ובר מפל נדריכון ובר מפל נדבתכון, דתתנון, קדם יי.

לט ברם בחמישת עשרא יומא לירחא שביעאה, במכנשכון ית עללתא דארעא, תיחגון ית חגא קדם יי, שבעא יומין; ביומא קדמאה ניחא, וביומא תמינאה ניחא.

מ ותסבון לכון ביומא קדמאה, פירי אילנא אתרוגין, לולבין, וחדסין, וערבין דנחל; ותחדון, קדם יי אלהכון שבעא יומין.

מא ותיחגון יתיה חגא קדם יי, שבעא יומין בשתא: קים עלם לדריכון, בירחא שביעאה תיחגון יתיה.

מב במטליא תתבון, שבעא יומין; כל יציביא, בישראל, יתבון, במטליא.

מג בדיל, דידעון דריכון, ארי במטלת ענני אותיבית ית בני ישראל, באפקותי יתהון מארעא דמצרים: אנא, יי אלהכון.

מד ומליל משה, ית סדר מועדיא די, ואליפנון לבני, ישראל.